

[Wilhelm.]

ministeriet indledt forhandlinger med Københavns kommune om salg af Christianiaområdet til Københavns kommune. I denne forbindelse har forsvarsministeriets embedsmænd oplyst, at endelig overdragelse forventes at ville finde sted i løbet af en måneds tid.

I finansministeriets cirkulære af 8. marts 1976 hedder det imidlertid: Salg af fast ejendom fra staten kan som hovedregel først ske, efter at der har været foretaget offentligt udbud.

Denne hovedregel kan ifølge cirkulæret fraviges i situationer, hvor vægtige grunde taler imod offentligt udbud.

Efter hidtidig praksis er det alene praktiske hindringer, der vil danne grundlag for fravigelse af grundreglen om offentligt udbud, og da sådanne hindringer ikke foreligger i den aktuelle sag, bør forsvarsministeriet følge cirkulæret og derfor øjeblikkelig indstille forhandlingerne med Københavns kommune om overdragelse.

Forsvarsminister Orla Møllers svar (27/7 77):

Der er ved de drøftelser, som er ført med Københavns kommune om Christianiaområdet, ikke fra forsvarsministeriets side taget stilling til, om afhændelse af området først skal ske, efter at der er foretaget offentligt udbud.

Når resultatet af disse drøftelser foreligger, vil sagen – herunder spørgsmålet om, hvorvidt man skal undlade at foretage offentligt udbud – blive forelagt de bevilgende myndigheder i overensstemmelse med finansministeriets cirkulære af 8. marts 1976 om fremgangsmåden ved salg af statens faste ejendomme.

Af Gerda Møller (KF) til undervisningsministeren (19/7 77):

»Vil ministeren enten gennem indførelse af eksamen eller på anden måde sikre, at undervisningen i faget kristendomskundskab i gymnasiet opfylder de i undervisningsvejledningen fastsatte mål?«

(Spm. nr. 398).

Begrundelse.

Der henvises til den undersøgelse, som religionssociolog Margit Warburg har foretaget, og som viser, at der hos hver 3. lærer afviges fra undervisningsvejledningens pensum.

Da faget kristendomskundskab ikke er forkyndende, men kundskabsmeddelende, må det sikres, at indholdet og kvaliteten af den undervisning, der gives i faget, samt af det undervisningsmateriale, som anvendes, er af en tilstrækkelig høj og ensartet standard. Da dette efter Margit Warburgs forskningsresultater ikke synes at være tilfældet, må det være berettiget at anmode ministeren om, at der bliver tilvejebragt overensstemmelse mellem undervisningsvejledningen og den praksis, der skal følges i gymnasiet.

Undervisningsminister Ritt Bjerregaards svar (27/7 77):

Der findes ikke noget fag i gymnasieskolen, der hedder kristendomskundskab. Derimod er der et fag, der benævnes religion. Bestemmelserne om dette fag fastlægges af undervisningsministeriets bekendtgørelse af 16. juni 1971 om undervisningen i gymnasiet og om fordringerne ved og eksamensopgivelserne til studentereksamen. Bekendtgørelsens § 3 lyder:

»Formål:

Formålet med undervisningen er at give eleverne kundskab om og forståelse af kristendommen og nogle ikke-kristne religioner.

Undervisningen:

Undervisningen omfatter:

1. tekster, der er normgivende for kristendommen og andre skriftreligioner,
2. tekster, der beskriver religiøse fænomener med deres historiske og etnografiske særpræg,
3. filosofiske, ideologiske og religiøse tekster.

Eksamen:

Der afholdes ikke prøve i faget.«

Vejledning og retningslinjer for gymnasiet giver (på to sider) råd og uddybende oplysninger om, hvordan disse bestemmelser kan administreres af læreren og eleverne. På to punkter bindes undervisningen, idet det for det første hedder:

»En bred religions- og idéhistorisk oversigt kan ikke tilrådes, da en sådan med fagets beskudne timetal næppe vil kunne opfylde bekendtgørelsens krav om indsigt og forståelse. I den udvælgelse, der således må foretages, skal dog ét naturfolks religion, kristendom, mindst